

Misli za pridigo na svetovni dan revnih – Elizabetina nedelja

---

Konec sveta: že veliko se je v teku stoletij o tem razpravljalo. Bilo je nešteto tako imenovanih prerokov, ljudi ki so s to temo trgovali in opozarjali nase, ki so očitno točno vedeli, kdaj se bo svet podrl. V evangeliju o tem jasno piše: „Za tisti dan ali uro pa ne ve nihče, ne angeli v nebesih ne Sin, ampak samo Oče.“ In naprej: „Pazite in bedite, ker ne veste, kdaj pride ta čas!“ Ta zadnji stavek v današnjem evangeliju v prvem trenutku zveni kot grožnja. Ko pa se pogleda bolj natančno, se ta stavek lahko razume kot dobrohotni nasvet. Tako kot na primer mati ali oče pravita otroku: „Bodi pozoren, danes je zunaj mrzlo, torej se toplo obleči.“

Na kaj je treba torej paziti – na kaj je treba biti pozoren? Znaki stiske so vedno prvi znanilci krize in propada. Kdor spozna ta znamenja, lahko pravočasno ukrepa in se zoperstavi stiski. Če gremo danes z odprtimi očmi po svetu, bomo na vseh koncih videli raznoliko stisko. Videli bomo ljudi, ki so obupani, ki ne vidijo izhoda, ki jih egoizem soljudi uniči. Videli bomo ljudi, ki so osamljeni, ki se jih izkorišča, ali so odvisni od mamil. Srečali bomo ljudi, ki si želijo konec tega strašnega sveta, ki jih izključuje, jih potlači in pusti na cedilu. Spoznali bomo celo ljudi, ki so pripravljeni ta svet, v katerem za njih ni prostora, uničiti. Ne pomaga, prezreti ta znamenja, kajti potem nas zadene naslednja svetovna kriza, naslednja revolucija ali eden od številnih majhnih propadov sveta nepripravljenje. Pozvani smo, videti stisko, slišati in dati odgovor. Le tako je možno lajšati stisko in preprečiti bodoče krize in propade.

Na današnji svetovni dan revnih nas papež Frančišek poziva, slišati glas revnih in se vprašati: „Kako je možno, da ta glas, ki se vzdigne do obličja Boga, ne prispe do naših ušes in smo ravnodušni in nedejavni? Na svetovnem dnevu revnih smo pozvani, da resno vprašamo našo vest in nam postaja bolj jasno, ali smo sploh zmožni, poslušati na revne. Potrebna je tišina, le tako bomo slišali njihove glasove. Če bomo sami preveč govorili, nam ne bo uspelo, jim poslušati (...) V tem primeru naša reakcija na klic revnih ne bo primerna. Nismo v stanju se vživeti v njihov položaj. Ujeti smo v kulturi, ki nas prisili, v zrcalu videti samega sebe in se v prvi vrsti brigati sami zase. Mnenja smo, da kretnja nesebičnosti že zadošča in se ni treba neposredno brigati za revne.“ (iz: „Ta nesrečnik je klical, in Gospod je slišal“, poslanica papeža Frančiška za svetovni dan revnih)

Naj vprašanje papeža Frančiška učinkuje na nas in se sami vprašamo: „Ali smo pripravljeni, se brigati za položaj revnih v naši deželi?“ oziroma „Kaj nas ovira pri tem, biti soodgovorni za naše revne, izločene sestre in brate?“ „S čim je napolnjeno naše življenje, da v njem ni prostora za revne?

Za vsako in vsakega bo odgovor drugačen. Eden ima številne poklicne termine, da niti nima več časa za lastno družino, kaj šele za revne. Spet druga ima čez glavo skrbi v družini. Tretji je sam odraščal v revščini in o tem ne želi nič več slišati. Kdo drug se ukvarja s spoznavanjem samega sebe, tako da nima časa za potrebe drugih. Polni smo s skrbi za naše bližnje, tako da morajo revni dobiti najprej prostor v naših mislih. Postati morajo spet del našega življenja. Kajti iz izkušenj vemo, da bolečina, ki smo jo prezirali, poslabša položaj telesa in privede celo do smrti. Pravočasno moramo resno jemati simptome bolezni naše družbe in treba je ravnati tako, da rane družbe lahko zacelijo.

Na svetovnem dnevu revnih imamo možnost, dati revnim prostor med nami in postati konkretni v naših dejanjih. Koroška Caritas nam z Elizabetino nabirko daje možnost, prispevati pomemben delež in pomagati ljudem v njihovi stiski. Kajti vedno več ljudi pride v socialna svetovanja Caritas, ker potrebujejo finančno pomoč. (Tu se lahko uporablja primer iz druge strani)

Ne glede na to se lahko vprašamo: Kje je kdo v mojem konkretnem okolju, ki nekaj od mene potrebuje? Na primer skupno preživljati čas proti osamljenosti, pomoč pri delu na vrtu ali v hiši kot pomoč proti nemoči, dobra beseda proti mrazu, močna roka proti slabosti, spoštljiv odnos proti preziranju, pravično ravnanje proti nepravičnosti, ...

Poslušajmo besede veselega oznanila z odprtostjo, ki ji pripada. Treba je hoditi budno in pozorno skozi življenje, tako bomo stisko soljudi spreminjali v srečo. Kajti če nam uspe, našo ljubezen in skrb razširiti tudi na ljudi izven naše družine in prijateljskega kroga, bistveno prispevamo k obstoju tega sveta.

Celotno besedilo papeža Frančiška za svetovni dan revnih:

www.caritas-kaernten.at/pfarrcaritas